

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Академія WSB
Опольський університет
Національний аграрний університет Вірменії
Азербайджанський державний аграрний університет
Азербайджанський університет кооперації

Перспективи еко-інноваційного розвитку сільськогосподарського виробництва

Матеріали

*II Міжнародної науково-практичної конференції
20 листопада 2020 року*

Полтава
2020

сільськогосподарської продукції, що виробляється, але не призводять до появи нових видів продукції.

Отже, можна зробити заключення, що у контексті існування необхідності нарощування обсягів виробництва та рівня конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції одним із перспективних напрямів розвитку аграрних підприємств України є використання еко-інноваційних підходів до здійснення господарської діяльності в сільському господарстві.

Бібліографічний список

1. Кот О. В. Теоретичні аспекти інноваційного розвитку аграрного сектору економіки та його організаційно – економічне забезпечення. *Проблеми науки*. 2008. № 9. С. 30–37.
2. Садиков М. А. Управління інноваційними процесами в аграрній сфері АПК : автореф. дис. д-ра екон. наук : 08.02.03. Київ, 2002. 30 с.
3. Чабан В. Г. Інновації як умова підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору. *Економіка АПК*. 2006. № 7. С. 68.
4. Шквиря Н. О. Особливості інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств. Держава та регіони. 2007. № 6. С. 216.

Усенко Станіслав Артурович
студент

Онофрієнко Анатолій Іванович
студент

Касатов В'ячеслав Анатолійович
студент

Ничик Оксана Василівна
канд. тех. наук, доцент

Національний університет харчових технологій
м. Київ

ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ БІОГАЗОВИХ УСТАНОВОК В УКРАЇНІ

Всі економічно розвинуті країни вже почали процес розробки альтернативних і поновлюваних джерел енергії. Так, кожна країна вже позначила мету, щодо збільшення частки альтернативної енергетики в валовому кінцевому споживанні енергії – 20 % до 2020 р. і 80–100 % до 2050 року [1].

В останні роки в Європі спостерігається значне зростання виробництва біогазу. У 2015 р. загальне виробництво біогазу досягло 654 гДж первинної енергії або понад 18 млрд м³ природного газу в еквіваленті, при цьому в 2000 р.

було видобуто 92 гДж біогазу, в 2005 р. – 167 гДж, 2010 р. – 357 гДж, 2015 р. – 523 гДж, 2018 р. – 978 гДж [2]. Велика частина біогазу в ЄС використовується як паливо для вироблення електроенергії.

Результати аналізу показали, що українські здобутки не такі вражаючі, як в країнах ЄС. Так, в 2017 р. частка поновлюваних джерел енергії в валовому кінцевому споживанні енергії в Україні склала близько 7 % (мета на 2020 р. – 11 %) [3]. Згідно з офіційною українською базою даних, в 2016 році було вироблено понад 295,9 млн тон відходів і тільки 0,35 % було спалено з метою вироблення електроенергії (920,3 тис. тон відходів) і 0,01 % – з метою утворення тепла (40 тис. тон відходів) [4]. Крім того, Україна має величезний обсяг соломи і відходів рослинництва, які надходять з сільськогосподарського сектору. За даними Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження України, річний енергетичний потенціал української твердої біомаси складає 18 еквівалентів до млн. тон нафти. Крім того, згідно з офіційним звітом (який був представлений в 2013 р.) Біоенергетичної асоціації України, біогазовий потенціал в сільському господарстві величезний. Так, величезний потенціал виробництва біогазу мають цукрові заводи (виробництво біогазу – 9500 мл м³), кукурудзяний силос (виробництво біогазу – 7400 мл м³), і птахофабрики (виробництво біогазу – 370 мл м³) [3]. Розвиток біогазової технології в Україні розглядався в рамках проекту Спеціального агентства з поновлюваних ресурсів (Fachagentur Nachwachsende Rohstoffe eV/FNR) «Сприяння використанню відновлюваних ресурсів в Україні, з акцентом на використання біомаси для виробництва енергії».

Висновок:

Розвиток біогазової технології створює сукупний позитивний ефект, що включає як енергетичний, так і екологічний та соціальний аспекти, а також сприяє відновленню родючих земель, завдяки отриманню добрив в кінці процесу анаеробної ферментації. Також, згідно з наявними даними в Україні є великий потенціал для розвитку біогазової промисловості.

Бібліографічний список

1. Eurostat. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. Energy Roadmap 2050. 2011. No. 1.
2. Eurostat. Share of renewable energy in gross final energy consumption. 2018. No. 1099. C. 32009.
3. Geletukha, G., Kucheruk, P., Matveev, Y. Official website of Bioenergy Association of Ukraine Official materials Bioenergy Association of Ukraine. The Prospects of Biogas Production and Use in Ukraine. 2013. Vol. Paper N 4.
4. State Statistics Service of Ukraine (n.d.). Energy balance of Ukraine 2010–2020.